

Μελέτη διερευνά τη βαρύτητα της νόσου COVID-19 που προκαλεί το στέλεχος όμικρον και την αποτελεσματικότητα των ενισχυτικών δόσεων του εμβολίου έναντι στη συμπτωματική νόσο

Σε μία πρόσφατη δημοσίευση στο έγκριτο διεθνές περιοδικό The Lancet Infectious Diseases αναφέρεται ότι η επικράτηση του στελέχους όμικρον μείωσε κατά δύο τρίτα τον κίνδυνο νοσηλείας σε σχέση με το προηγούμενο επικρατόν στέλεχος δέλτα. Οι ιατροί της Θεραπευτικής Κλινικής της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών **Θεοδώρα Ψαλτοπούλου, Πάνος Μαλανδράκης, Γιάννης Ντάνας** και **Θάνος Δημόπουλος** (Πρύτανης ΕΚΠΑ) συνοψίζουν τα σχετικά δεδομένα. Παρόλο που η αναμνηστική δόση παρέχει τη μεγαλύτερη προστασία έναντι του στελέχους δέλτα, προσφέρει επίσης αυξημένη προστασία και έναντι του στελέχους όμικρον, συγκριτικά με όσους είχαν περάσει 25 εβδομάδες από τη δεύτερη δόση εμβολίου. Σε μία μελέτη του Ηνωμένου Βασιλείου που διενεργήθηκε στο πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου, μεταξύ 1 Νοεμβρίου και 19 Δεκεμβρίου 2021, μελετήθηκε το αποτέλεσμα της λοίμωξης σε ασθενείς που νόσησαν από στέλεχος δέλτα και ασθενείς με στέλεχος όμικρον, ενώ συμπληρωματικά μελετήθηκε η αποτελεσματικότητα δύο δόσεων εμβολίου 25 εβδομάδες μετά τη δεύτερη δόση και των ενισχυτικών δόσεων. Η πιθανότητα επαναμόλυνσης με το στέλεχος όμικρον ήταν 10 φορές μεγαλύτερη σε σχέση με το στέλεχος δέλτα (7,6% έναντι 0,7%). Στους 896 ασθενείς που νοσηλεύτηκαν, οι 95,5% νοσούσαν από στέλεχος δέλτα και μόλις το 1,7% από το στέλεχος όμικρον, ενώ οι ηλικιακές ομάδες ήταν: 6% κάτω των 20 ετών, 22,9% ήταν 20-39 ετών, 44,2% ήταν 40-59 ετών, 26,9% άνω των 60 ετών. Ο αριθμός των νοσηλειών ήταν σημαντικά μικρότερος του αναμενόμενου, με λόγο παρατηρούμενων προς αναμενόμενων νοσηλειών να βρίσκεται στο 0,32. Συγκριτικά με 25 εβδομάδες μετά τη δεύτερη δόση εμβολίου, μία τρίτη δόση συσχετίστηκε με 57% μείωση στην πιθανότητα εμφάνισης συμπτωματικής νόσου με το στέλεχος όμικρον σε όλες τις ηλικιακές ομάδες, αλλά τα αντίστοιχα ποσοστά για το στέλεχος δέλτα άγγιζαν το 88%. Ωστόσο παρά τα ελπιδοφόρα αυτά δεδομένα, οι συγγραφείς σχολιάζουν ότι η αυξημένη μεταδοτικότητα του όμικρον μαζί με τη ικανότητα του να διαφεύγει ως ένα βαθμό του ανοσοποιητικού συστήματος, μπορεί να αντισταθμίζει στην κοινότητα το όποιο όφελος μειωμένων νοσηλειών που παρατηρούνται, ενώ περισσότερα δεδομένα αναμένονται από αντίστοιχες μελέτες άμεσα.